

calumniabantur, & condemnari iniquę faciebant. Pagninus: vinum p̄enitentia effectorum bibebant. Quod autem dicit, *Iuxta omne altare*, indicat multitudinem idolorum, & coniuviorum, ac festivitatum, quas in illorum cultum celebrabant, frequentiam: quos per irrationē vocat Deos eorum.

ALEGORIA.

In Israele, qui à domo David, & ab Ierusalem, temploque receſſit, & virtus aureos adorauit, iam non homines Ecclesiæ intelligimus, sed Iudeos, qui recceſſerunt à Christo, & per infidelitatem deferuerunt Ecclesiam: & hereticos, qui idem suo modo fecerūt. Ex qua difſectione hoc vtrique habuerunt, ut aurum, atque argenteum adorarent, & carnis voluptates, atque honores, & in nefandas turpitudines inciderent, & omni peccatorum genere contaminarentur mercedem, quam oportuit, erroris sui in ſemipifis recipientes, ut eſt apud Paulum. Quid autem dicit. *Pro eo quod renderint pro argento iustum, & pro pauperem procedeant,* non poſsum de Christo interpretari, vt Rupertus fecit, quoniam Iudei non vendiderunt Christum, fed emerunt, neque legitimus eos auſtores fuſſi Iudei, vt venderent, fed Iudam vel tro facinus promiſſis? Quid vultis mihi dare, & ego eum vobis tradam?

TROPOLOGIA.

In Israele intelliguntur, qui quondam Christiani vixerunt, & Dei legem obſeruabant, fed poſte non claram, viliam, quō nomine Iude declarari diximus, fed palam, à Deo recceſſerunt, & perfricta fronte colunt idola nationum, nec verentur dicere: *Quae nobis pars in David;* vel *qua hæreditas in filio Isaï;* *Ex quo niam gratia Dei quaſi frenum quoddam est humanae concupiscentię,* fit ut ea amissa in peccata p̄cipites homines ruant, & illud in eis impletatur, quod deſefbat Ieremias: *Qui vescabantur voluptuosè, interierunt in vijs:* qui nutriebantur in crocēs amplectiſe fūreora. *Qui sunt autem stercore, continuo* propheta noster docet: eo quod vendiderint pro argento iuſſi, &c. qui enim malunt diuites eſc, quam Christi ſerui, & pietatis amatores, non vendunt pro argento iuſſum? & qui, ut paupertatem à Christo confeſcarāt effugiant, vel minimi emolumēti cauſa quodvis audent, non vendunt pauperem pro calceamentis? Sequuntur & alia peccata, quae non ſunt nobis noua expositio extenuanda, quia hiam verba ipsa moralia ſunt.

HISTORIA.

Ego autem exterminavi Amorium. Commemorat ſua in Iudeam beneficia, quo magis appareat quām ingratis, & quām omni supplicio dignus fit. Quoniam & duabuſtribubus haec mihi videntur dici, omnia enim quām in eas conueniunt, atque in Iudeam. Amorri erant ex ſeptem nationibus, qua poſſidebant terram promiſionis, & à Deo electa ſunt in aduentu filiorum Iſrael. Habitabant autem trans Jordanem, quorū terra data eſt tribui Gad, & Ruben, & dimidiæ tribui Manasse. Hos à

A Moabitis diuidebat torrens Arnon, Nu. 21. Amorros autem nominat, quām & reliquas nationes exterminauerit, quoniam inter omnes hi multitudine, & fortitudine, & opibus praefabanturde & ſoli nominantur Gen. 15. Non dum enim completa ſunt iniquitates Amoriorum. Quare & eorum fortitudinem continuò demonstrat.

Cuius altitudo cedrorum altitudo eius. In his verbis videmus non eſſe alienam à ſacris literis hyperbolam, que ad re opinionē maiores explicandas valde utiles eſt. vt Nu. 13. Ibi vidimus monstra quādam filiorum Henac de genere gigantum, quibus comparati quāſi loculae videbamur. Notandum etiam eſt pleonāfmuſus Hebraicus: Cuius altitudo cedrorum altitudo eius: Latinus enim diceret, cuius altitudo eſt altitudo cedrorum. Eſt autē frequens, vt Psal. 104. Aharon, quem elegit ipſum. Iac. 4. Scientiigitur bonum facere, & non facienti peccatum eſt illi.

Et coniuiū fructum eius desuper. Quoniam arbori affimilauit, perfici in eadem ſimiſitudine: & perinde eſt, ac fi diceret: Omnino eum perdi di, eradican eum, & radices, fructusque are feci. Abſtuli ei opes, quae erant ut fructus, & eum eſt terra ſua eieci.

Ego sum qui ascendere vos feci. Prius ex AEgypto eos eduxit, & deinceps Amorium exterminauit. Sed eſt in huic ſuſiſtū rebus Hieronymi documentum memorie mandandum: Scripturam in laudibns Dei non ſolere feruare ordinem rerum gestarum, ſed frequenter prius narrare, qua posteri gesta ſunt. Quod, inquit, docere nos poterit Psal. 77. & 104. vbi signori Regu. scriptura in laudibns Dei non feruare ordinem rerum gestarum.

C *Et in iuueniū vestris Nazareos.* Nazarei Domini ſe confeſcabant, & inter ceteros filios Iſraël erant eum religiosi inter Christianos. De corum ritu, & confeſcatione lege Num. 6. Non minis huius interpretationem habemus Iud. 16. Quia Nazareus, id eſt, confeſcratus Dominus eſt. * Notandum eſt autem inter maxima beneficia Deum numerare ſe ex eorum filiis aliquos ſibi confeſcasse: vi vel hinc conſer gione maioriter infantiant, qui hæreticos quām miferabiliter infantiant, qui hæreticos quām Dei iam pridem ab Ecclesiæ Catholica damnatos dōnum. adhuc ſequi volant, & in eandem damnationem ſe iniiciunt religionibus detrahentes, D quas sancti patres ſpiritu Dei afflati in maximam Christiane reipub. viſitatem instituerunt ad Evangelicę vita perfectionem amul landam. Nec vero ſi pauci, aut etiam multi ab inſtituto ſuo degenerarunt, ideo inſtitutum ipſum reprehendendum eſt: nam neq; Christiana religio, & lex, aut damnari, aut minoris fieri debet, quod tot modis ab eius puritate, & fanſitate quotidie recedant Christiani. * Contra qui coeleſtia ſapiunt, vbi religioni miram sanctitatem contemplantur, exclamant: Beata Pater à regens, cuius eſt Dominus Deus eius, populus, ligionibus quem elegit in hereditatem ſibi. Corripunt extraobentes etiam haec verba immoderatum parenti: affeſſuſ.

Pſal. 12. Pares à regens, cuius eſt Dominus Deus eius, populus, ligionibus quem elegit in hereditatem ſibi. Corripunt extraobentes etiam haec verba immoderatum parenti: affeſſuſ.